

Ah, que nos pères étaient heureux
Quand ils étaient à table !
Le vin coulait à côté d'eux :
Ça leur était fort agréable !

Et ils buvaient à pleins tonneaux
Comme des trous, comme des trous! Morbleu!
Bien autrement que nous, morbleu!
Bien autrement que nous!

Ils n'avaient ni riches buffets,
Ni verres de Venise !
Mais ils avaient des gobelets
Aussi grands que leurs barbes grises !

Ils ne savaient ni le latin,
Ni la théologie !
Mais ils avaient le goût du vin :
C'était là leur philosophie !

Quand ils avaient quelque chagrin
Ou quelque maladie
Ils plantaient là le médecin,
Apothicaire et pharmacie

Celui qui planta le Provins
Au doux pays de France,
Dans l'éclat de rubis du vin,
Il a planté notre espérance !

Ach, hoe gelukkig waren onze vaders
als zij aan tafel zaten!
De wijn vloeiende vrij naast ze:
Dat vonden ze erg aangenaam!

En zij dronken uit volle vaten
als (bodemloze) gaten, (bodemloze) gaten! Verdomme!
Heel anders dan wij! Verdomme!
Heel anders dan wij!

Zij hadden noch rijke buffetten
Noch Venetië-glaswerk
Maar zij hadden drinkbekers
Net zo groot als hun grijze baarden!

Zij kenden noch het latijn, noch de theologie!
Maar zij hadden smaak voor de wijn: dat was hun filosofie!

Wanneer zij wat treurig waren oftewel een beetje ziek,
Lieten zij de dokter voor wat hij was, en hetzelfde voor de apotheker!

Degene die de Provins-wijnstok geplant heeft in het zachtmoedige Frankrijk-land,
In de vuurrode glans van de wijn, heeft ie onze hoop geplant!

Christian Desnos & co
Traduction libre: Sylvain Lelarge